

הכל חייבין פרק ראשון חגיגה

מסורת הש"ס

(ח) מַסְדֵּרִין לָהֶם לַעֲשׂוֹת
 (ט) מִיר כֶּסֶף, א (י) אֶסֶף
 (יא) מַסְדֵּרִין לָהֶם לַעֲשׂוֹת
 (יב) עֲדָה דִּימָה וְעֲשׂוֹת
 (יג) בְּרוּכָה לָהֶם
 (יד) מִיר לֵךְ כֶּסֶף
 (טו) מְגִלָּה א (טז) מִיר לֵךְ כֶּסֶף
 (יז) מַסְדֵּרִין כֶּסֶף וְעֲשׂוֹת
 (יח) מִיר עֲשׂוֹת: כֶּסֶף, א (יט) שְׂבוּעוֹת
 (כ) מִיר: מִיר (כא) מְגִלָּה: א
 (כב) יוֹמָה כֶּסֶף: מְגִלָּה א (כג) יוֹמָה
 (כד) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (כה) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (כו) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (כז) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (כח) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (כט) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (ל) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לא) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לב) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לג) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לד) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לה) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לו) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לז) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לח) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לט) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לס) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (לט) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת
 (ס) מִיר לֵךְ כֶּסֶף: שְׂבוּעוֹת

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רע"י

[illegible]

ידון. חסרה על בעלה: **אשם כהן**. חפילו באונס חסורה לבעלה
 (דף נא: ט) והיא לא נתפשה^ט חסורה הא נתפשה מותרת
 אשם ישראל ומדכתיב היא מיעוטא הוי לומר יש כך חסרת
 שנתפשה חסורה ואי זו זו אשם כהן: **וליואל ולנא חין שום**.

קראל הוא צוהריה ודרשוהו כי
 ויאלץ מן המורה ובה לו לדברים
 חמורים: שיואל ארס מדבר הלכה
 יביר מקרא שוב אין לו שלום. שאין
 ווראה מצינו מקרא שהמשנה
 תפרשה סתמית המורה: **מלמוד**
משנה. אם שמש את החכמים שכן
 דקדקדין ליתן טעם משניות להבין
 משניות הסותרות זו את זו ולמלא
 טעם לפסור ולחובה לאיקור ולהיטר
 בצמשה זו קרוי מלמוד ואם יאל
 וכן ויתן עסקו לגירסת המשנה
 וזו אין לו שלום **דדבר מורה** שאין
 ווראה נכונה דדבר מורה שמה
 שניות יש שאין דבריהן מכוונין
 תירוצם בני הש"ס הכא במאי עסקין
 מסקרי מחסרה הא מני רבי פלוני
 ואל ואין הלכה כמותו: **אפילו מש"ס**
ע"פ. מש"ס ירושלמי לש"ס צבלי
 הוא עמוק כדאמרם בנסהדרם
 (ד.ה.) משכמים הושיגינן כמתי
 ופס"ס זו הש"ס של צבלי: **בתנ"י**
 יסיר נדרים פורחים באויר. התרת
 דרים שאמרו חכמים שהחכם מתיר
 ת הנדר מעט רמז יש במקרא ואין
 ל מה לסמוך אלא שכן מסור
 חכמים צמורה שבעל פה: **הלכות**
צב והלכות חגיגה הלכות מעילות.
 צבן הלכות שהן תלויות בדרם
 קראל מועט: **כהררין** הפלוס.
שערת ראש: **והעמוד**. הלכות
קרבן: **והערו**. ערוה:

[illegible]

פלאה יתירתא: דנמא. לכדרכי טור
לגלו מזיז הוא וחזרו אומר הריני
תליה ובספק אלם צהפלאה ודלחיא
דס נשצע לקיים מזיה כדי
שימחיתא קאמר מועט דמחיתא
אין מקור ואלם אינו דקיק לה אלם
אזינו דרין לבנין וז. ורבי שמעון
ונאה וז שברנו לא יהיה צאה אלתי
מקן הוא והאי חופר גומא מקלה

באונס כאן ברצון ואיבעית אימא הא וזה
באונס ול"ק כאן באשת כהן כאן באשת
ישראל יולוצא ולבא אין שלום אמר רב
כיון שיוצא אדם מדבר הלכה לדבר מקרא
שוב אין לו שלום ושמואל אמר זה הפורש
מתלמוד למשנה ור' יוחנן אמר אפילו מש"ס
לש"ס: **מתני'** ^אהיתר נדרים פורחין באויר
ואין להם על מה שיסמכו הלכות שבת
חגיגות והמעילות הרי הם כהררים התלוין
בשערה שהן מקרא מועט והלכות מרובות
הדינין והעבודות הטהרות והטמאות ועריות
יש להן על מה שיסמכו והן הן גופי תורה:
גמ' תנאי ^ארבי אליעזר אומר יש להם על
מה שיסמכו שנאמר ^בכי יפליא ^גכי יפליא
שתי פעמים אחת הפלאה לאיסור ואחת
הפלאה לחיתור רבי יהושע אומר יש להם
על מה שיסמכו שנאמר ^דאשר נשבעתי
באפי ^הבאפי נשבעתי וחזרתי כי ר' יצחק
אומר יש להם על מה שיסמכו שנאמר ^וכל
נדיב לבו חנניה בן אחי רבי יהושע אומר יש
להם על מה שיסמכו שנאמר ^זנשבעתי
ואי"מ לשמור משפטי צדק אמר רב

יהודה אמר שמואל אי הואי התם אמרי להו
דידי עדיפא מדידכו שנאמר ⁷לא יחל דברו
הוא אינו מוחל אבל אחרים מוחלין לו
אמר רבא ⁸לכולהו אית להו פירכא לבר
מדשמואל דלית ליה פירכא דאי מדר' אליעזר
דלמא כדרכי יהודה שאמר משום ר' טרפון
דתניא רבי יהודה אומר משום רבי טרפון
⁹לעולם אין אחד מהם נזיר שלא ניתנה
נזירות אלא להפלאה אי מדר' יהושע דלמא
הכי קאמר באפי נשבעתי ולא הדרנא בי
אי מדרכי יצחק דלמא לאפוקי מדשמואל
¹⁰דאמר שמואל יגמר בלבו צריך שיוציא
בשפתיו והא קמ"ל דאע"ג דלא הוציא
בשפתיו אי מדחנניה בן אחי רבי יהושע
דלמא כרב גידל אמר רב ¹¹דאמר רב גידל
אמר רב ימנין שנשבעין לקיים את המצוה
שנאמר נשבעתי ואקיימה לשמור משפטי
צדק אלא דשמואל לית ליה פירכא אמר
רבא ואיתימא רב נחמן בר יצחק היינו דאמרי
אינשי ¹²טבא חדא פלפלתא חריפתא ממלי
צנא דקרי: הלכות שבת: מיכתב כתיבן
לא צריכא ¹³לכדר' אבא דאמר רבי אבא
¹⁴החופר יגומא בשבת ואין צריך אלא
לעפרה פטור עליה כמאן כרבי שמעון

דאמער ^ומלאכה שאינה צריכה לגופה פ
יהודה התם מתקן הכא מקלקל הוא

אמא: אין אחד מהן גויר. ב' שהיו יושבין וזא אחד לו
שאינו גויר ולבסוף נמלא כאחד מהן אין אחד מהן
פורשת: גמר כלבו. שבועה או נדר או הקדש: שש
יחדיו לקיימה: פלפולא. גרעין אחד של פלפל: מיני
א נזכרא כו'. דבר זה וכיוצא בו רמז מועט יש לו
את העפר אף על פי שצבצבין צנני אינו חייב משום
מילתיה גבי מוציא את המת בצטת לקוברו שצבת
א היה צריך לה: אפילו סימא לר' יהודה. דקובר עליה מוד
את תכרו: ומאי כהרין. דקאמר במתניתין דמשמע שיש

אפ"רן מוש"ם רש"ם. מנ"ש ירושלמי לש"ס צבלי דפרסי רש"י
 וכן אמר צירושלמי במתכסס הושעני כמני עולם אלו
 ש"ס הצבלי וכן ^ר (רצ כהנא) דמוה צ"ס דלישמהכ מנייה ש"ס הצבלי
 ומיהו אפ"רן אפיכא י"ל והכי פירושו פירך מן ווערין לא הנין צבלי
 שמתוך פירך לא יעלה צבלי הלכה

יְהוּדָה: דְּלִמָּא רַבִּי מִשְׁמַע דְּחִשִּׁי לִיה פִּירְכָּא מִה שְׁמַרְרִין
 מִשְׁמַע דְּחִשִּׁי לִיה פִּירְכָּא מִה שְׁמַרְרִין
 כְּתוּב לְדִרְשָׁה אַחֲרֵיתִי וְאִילוּ בְּפִיק
 מִגִּילָה (דף 1.) גְּבִי אֶסְתֵּר בְּרוּחַ
 קִדְשָׁא נֶאֱמָרָה אֶקְאֵר שְׁמוּאֵל מִשּׁוּם
 יִתְבִּיחִי קִימּוּ וקְבִילוּ קִימּוּ לְמַעַל
 שְׁעָלָא לְנִתְּנָה וְאֶקְאֵר מִה שְׁמִין דְּלִית
 לִיה פִּירְכָּא וְאִילוּ בְּשַׁבַּת צַ"ר עֲקִיבָא
 (דף פח. וסח) דְּרִשִּׁין מִינֵיהּ קִימּוּ
 מִה שְׁעָלָא כְּדִרְשָׁה הַתּוֹרָה בְּרִאָן
 קִימּוּ אַחֲשׁוּרוֹשׁ וְאִמְר ה"ר לֵאלּוּ קוּשִׁיא
 יֵצֵא דִּהֶם מִפִּיק לֵה מִדְּשִׁי לֵה
 לְבִזְרִיָּה לְיִכְתּוּב דִּימּוּ וְקִימּוּ אִלּוּ
 קְבִילוּ וְאִילוּ אֲלֵה וְאִילוּ וְאִילוּ שְׁמַע
 מִינֵיהּ: **בְּאִפִּי נִשְׁבַּעְתִּי וְאִי הִדְרַנָּה**
 וְהִסָּה ה"ר אֶלְתָּן דִּעַל כִּרְכַךְ
 קָרָא בְּהִי מִיִּדְרֵשׁ מִדְּכַיִז נִשְׁבַּעְתִּי
 אֲפִי אִם יִצְאוּן אֵל מִנְּחִתִּי וְדִרְשִׁין
 מִינֵיהּ (א) גְּבִי דוֹר הַמְדַּבֵּר שֶׁלֹּא בָּאוּ
 אֲרָךְ וְתִירֵךְ לוֹ ה"ר דִּהִי קָרָא לֵאלּוּ
 יֵצֵאִת אֶרֶץ מִשְׁתַּעִי אֲלֵה בְּחֵלֶק
 עוֹלָם הֵבָּ (ו) מִצִּינוּ תֵּנָּה (ז) דִּלְמָר
 בְּחֵלֶק (פסדרין דף ק"ב) דוֹר הַמְדַּבֵּר
 שֶׁ לֹּס חֵלֶק נִעְוָה"ו אִיכ אִיכָּא
 לְמִידְרֵשׁ וְהִדְרָנָה זִי:

לְאִפְרוּקִי מִדְּשִׁמּוֹאֵל דָּאִמֶּר שְׁמוּאֵל
גַּמְר כִּבְלוּ צִרְיָךְ שְׂוִיּוּצֵי
שִׁשְׁפִּתָּיו. לֹאז מִשּׁוֹם דְּלִית לִיה
שְׁמוּאֵל גַּמֵּר בִּלְבֹד דְּהֵא קִרָּא כְּתִיב אֵלֶּא
וְתוּקִי לְקִדְשִׁים (א) (שְׁהִבִּיאוּ) צַעֲוֵה
הוּא דְּכְתִיב הֵא קִרָּא וְגַבִּי קִדְשִׁים
כְּתִיב וְכֹל נָדִיב לֹב עֲלוֹת (דִּרְט' כו)
שְׁמוּאֵל מוֹדֵה לֵה שְׁפִיר וּמִקְשֵׁי מִינֵה
שְׁמוּאֵל מֵהֵא קִרָּא וּמִשְׁנֵי לֵה פִּרְק
' לְדַבְּעוֹת (דָּף כו: וסס) וְכִי תִימָל
יִלְיָן מִינֵה מִשּׁוֹם דְּהוּב לִיה תְּרוּמָה
יִל' תְּרוּמַת מַלְאכָה הַמִּשְׁכָּן כְּתִיב
יִהְיֶה כָל נָדִיב לֹב וְקִדְשִׁים שְׁנֵי כְּתוּבִים
הַבָּחִין בְּחֻצָּה וְאִין מַלְמֵלִים.
לְקַרְיִים מִצּוֹת. לְדָרִיךְ הַלּוֹכִיר שֶׁס'
שְׁמִים כְּדִי לְהוֹרִיז נִפְשֵׁיהּ:
לְשִׁמּוֹאֵל יָאִית זִיִּה פִּירְבָּא.
וְהֵא דְּרִשְׁטִין פ"צ
וְנִדְרִים (דָּף כו: ט) אֵלֶּא מִיחַל הוּא חֲפְזֵי
מִמֵּינִים הַחֹס מִדְּבָרוֹ נִפְקִי לִיה:
לְבִדְרָבִי אָבָא. ה"ה לְשִׁאֵר
מִקְלָקִלִים דְּפִטְטוּרִין
הוּא מִזֵּי לְמִימֵר אֵלֶּא רְבוּתָא קִמְל'
וְהַעֲיֵג לְדָרִיךְ לְעַפֵּר מִיפְטֵר כִּין)
דְּלֵא צִרְיָךְ לְגוּמָא:

עליה אפילו תימא לרבי
כהררין התלויין בשערה
מלאכת

וְאָמַר אֶחָד הָרֵינִי מִיֵּזֶר שְׂזֵה הַבֶּה
לְפִי שֶׁלֹּא יִתְּנֶנָּה מִיֵּזֶר לְהֵיוֹת מִיֵּזֶר
לְקִיּוֹם הַמָּוֶה. כְּלוּמָר מָוֶה שִׁיחָה
יִסְבֵּן. טוֹבָה אֲוֵהֶרֶת חֲבִיבִי בִשְׁבֹת
יִדּוּד מִן הַמּוֹרֶה: מוֹפֵר גּוּמָה. בִּזְוֵה
שׁ: אֵינֶנּוּ לְרִיבָה לְגוֹפֶה. כִּבּוֹן (ב) זֶה
(ג): וְקֹאמֶר רַבִּי שֶׁמֶנֶן פֶּטוֹר עַל
ךְ גּוּמָה דִּלְאֹו הַסֵּם הַקִּבּוּר אֵת הַמֶּת
מִן מִן הַמּוֹרֶה לְלַמֵּד זֶה וְמֵהוּ דִּרְמִי:
מֵלֶכֶת

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

א [מ״י] פ״ו מהלכות שבעות
הלכה ב:
ב מ״י פ״ב מהל'
שבעות הלכה ו' ופ"ב
מהלכות נדרים הלכה ב
טו"ש ע"ד ס"י סע"ף א
וס' רל"ט סע"ף א:
ג מ״י פ״א מהלכות
שבעות הלכה ג'
טו"ש ע"ד ס"י ר"ט סע"ף ג'
סד ד מ״י פ״א מהל' שבת
הלכה ח:

ה אור השלם

1. כי לפני ה' הימים ההם
שבר הקדקדא אל נהר השון
היה יבשה ארץ ויבשה
למבא אין שלום מן הנהר
ואשלה את כל ארצות איש
ברצונו;
2. דבר אל בני ישראל
ואמרתם אֱלֹהִים איש כי
יפלא נדר בערף נשמת
קדוהו כי כן
לֵאמֹר: דבר אל בני ישראל
ואמרתם אֱלֹהִים איש כי
אֵשׁהּ בִּי יפלא לְקֵר נָדָר
קָדוֹר לְהִיחֹר לֵאמֹר:
מכבדו ו
4. אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאֵפִי אִם
יִבְאֹן אֶל מִנְחָתִי:
החלים צי י
5. קרו ומאככם רימוהו לֵאמֹר:
נדר גביר כל יבֵּאָהּ את
ה' רימוהו' וְהָבִי נִסְפָּה
שמות לה
6. נשבעתי ואֲקִימֶהּ לְשֹׁמֵר
מִשְׁפַּטִּי צִדְקָה:

7. איש כי ידר נדר ל' או
השבע שבועה לאסר אסר
על נפשו לא יחל דברו
בכל הוצא מפיו יעשה:
במדבר ל ג

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

בניא ר' יהודה אומר משום
ר' יוחנן קאמר אשר נשבעתי
אלהיך אומר דאמר גמר
ואקיימה. מכלל שיש דרך
תהליך המצוה. אבל הא דאמר
האי מלתא דשמואל לית
לך על מה שנתן לך אבא
הוא אומר הראוי לכל